

Гатанка.

Малкитѣ дѣца ме мразятѣ:
Страхъ ги е, отъ менѣ се пазятѣ,

Че съмъ птица азъ граблива,
Грозна, страшна, неучлива.

Изгледъ имамъ нелюбезенъ
Страшенъ гласъ, но съмъ полезенъ.

И очички имамъ будни,
Отъ перца ушички чудни.

На видъ грозенъ съмъ, дѣчица,
Както всѣка нощна птица.

Старци, баби ме прѣзиратѣ,
За лошъ, вреденъ ме намиратѣ.

Пущатъ приказки умразни,
Злъ ме хулятѣ съ думи разни:

„Да се помни не забрава—
Той добро не прѣдвѣщава“ . . .

Па заврѣшватъ клюки лютѣ
Съ клетви ядни и нечути!

А отъ мъжа менѣ сърдцето
Се топи и стяга клето . . .

Човка имамъ, който пита,
Къса, яка дорѣ извита.

Срѣщамъ се по стари сгради.
Който ме знае, да обади!

А. Бобевски.